

El Girona torna a la seva illa preferida: Tenerife

El Girona tornarà dilluns a l'Heliodoro quatre anys després de celebrar-hi l'ascens a Primera

Stuani, Arnau i León, en pròpia porteria, van ser culminar un recital de futbol amb un 1-3 memorable

Serà un dia d'emocions i molts records per al Girona. Sobretot per als aficionats, perquè quatre anys són molts i en futbol encara més. Tant, que només Cristhian Stuani sobreviu de la plantilla de l'ascens. També es manté al club Ricard Artero, actualment al filial. L'uruguaià, a més a més, té complicat ser-hi dilluns per culpa de la lesió que arrossega. Això farà que el Girona que es planti a l'Heliodoro sigui totalment renovat del que va guanyar-hi 1-3 -a Montilivi el resultat havia estat de 0-0- i celebrar-hi l'ascens en la tornada de la final del play-off. L'onze que va alinear Michel aquell dia va ser el format per Juan Carlos, Arnau, Valery, Bueno, Juanpe, Bernardo Espinosa, Pol Lozano, Aleix Garcia, Iván Martín, Baena i Stuani. També jugarien Samu Saiz, Jairo Izquierdo, Víctor Sánchez, Bustos i Terrats. A la banqueta, s'hi van quedar Ricard Artero, Juncà, Ortolà, Pablo Moreno, Ureña, Pau Víctor i Àlex Sala. D'aquells jugadors que van fer història Bernardo i Víctor Sánchez ja estan retirats mentre que Juan Carlos i Juncà no tenen equip. Tampoc en té Pablo Moreno, amb només vint-i-cinc anys. Alguns han fet el salt a grans clubs com Aleix Garcia (Bayer Leverkusen) o Baena (Atlètic de Madrid), d'altres juguen a Primera com Arnau (València), Pol Lozano (Espanyol), Terrats (Getafe) o Iván Martín (Racing), i alguns a Segona com Sala (Mallorca). També n'hi ha una bona colla a l'estranger com Valery (Académico Vizeu de Portugal), Bueno (América de Mèxic), Juanpe (Atlético San Luis de Mèxic), Samu Saiz (Eyüpspor de Turquia), Jairo (Omonia Aradippou de Xipre), Bustos (Independiente de Santa Fe l'Argentina, Ortolà (Guingamp de França) i Pau Víctor (Braga de Portugal), mentre que Óscar Ureña juga al Saragossa a Primera RFEF i Artero ho fa a Segona RFEF amb el Girona B. Per part del Tenerife, l'entrenador era Lluís Miquel Ramis, ara l'Osasuna, i de supervivents n'hi ha dos. I tots dos són titulars. L'un és el central José León, autor de l'autogol que suposava l'1-2. L'altre, el veteraníssim, Enric Gallego, que amb quaranta anys acabats de fer, continua sent la referència ofensiva de l'equip. Curiosament, dilluns és l'aniversari de Cristhian Stuani, que també arribarà a la quarantena. D'aquesta manera, si finalment l'uruguaià no es recupera dels problemes físics, no es podrà veure el duel entre dos dels jugadors més grans de tota la Segona Divisió. El més veterà és el porter Pichu Cuéllar del Mallorca, amb quaranta-dos anys. Rere Enric Gallego i Stuani, hi vénen Andrés Fernández (Almeria) i Anaitz Arbilla (Eibar) amb trenta-nou i Raúl Fernández i Dani Rodríguez, del Leganés, tots dos amb trenta-vuit. El Girona va certificar aquell ascens a l'Heliodoro, de la mateixa manera que el Tenerife ho havia fet tretze anys abans a Montilivi, el 13 de juny del 2009. Els canaris, per la seva banda, van guanyar 0-1 a l'estadi, amb gol de Kome, i celebrar-ho a l'estadi amb l'afició desplaçada.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/10/09/girona-torna-seva-illa-preferida-135151455.html>